

**МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**ФАКУЛЬТЕТ
ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕСУ**

**ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ
ТАВРІЙСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
АГРОТЕХНОЛОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ)**

№ 2 (18)

Том 3

Мелітополь

2012

УДК 631.1(06)

Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки) / За ред. М.Ф. Кропивка. – Мелітополь: Вид-во Мелітопольська типографія «Люкс», 2012. - № 2 (18), том 3. – 372 с.

У матеріалах збірника наукових праць обґрунтовуються концептуальні напрями стратегічного розвитку аграрного сектору економіки України. Висвітлюються особливості формування господарського механізму аграрних підприємств в умовах глобалізації економіки. Містяться пропозиції щодо вирішення проблем розвитку економіки, менеджменту, маркетингу, бухгалтерського обліку сільськогосподарських підприємств та сільськогосподарського дорадництва.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії (науковий редактор):

Кропивко М.Ф. – д.е.н., професор, академік УААН, член наглядової ради ТДАТУ

Заступники голови:

Кальченко С.В. - к.е.н., доцент, докторант

Косторной С.В. - к.е.н., старший викладач

Відповідальні за випуск збірника:

Карман С.В. – к.е.н., доцент, декан факультету економіки та бізнесу

Кальченко С.В. - к.е.н., доцент, докторант

Косторной С.В. - к.е.н., старший викладач

Відповідальний секретар:

Сокіл О.Г. - к.е.н., доцент, заступник декана факультету економіки та бізнесу

Члени редакційної колегії:

Плаксієнко В.Я. – д.е.н., професор

Мармуль Л.О. – д.е.н., професор

Зіновьев Ф.В. – д.е.н., професор

Воробйов Ю.М. – д.е.н., професор

Зіновьев І.Ф. – д.е.н., професор, зав. каф. менеджменту та маркетингу

Карман С.В. – к.е.н., доцент, декан факультету економіки та бізнесу

Лобанов М.І. – к.е.н., доцент

Брустінов В.М. – к.т.н., професор, зав. каф. організації виробництва та агробізнесу

Трачова Д.М. – к.е.н., доцент, зав. каф. бухгалтерського обліку та аудиту

Воронянська О.В. – к.е.н., доцент, зав. каф. аналізу та контролінгу

Яцух О.О. – к.е.н., доцент, зав. кафедри фінансів та кредиту

Грицаєнко Г.І. – к.е.н., доцент, зав. кафедри економіки підприємств

Збірник наукових праць

Таврійського державного агротехнологічного університету

(економічні науки)

затверджений Президією ВАК як наукове видання в якому можуть бути опубліковані основні результати дисертаційних робіт.

(Протокол засідання Президії ВАК № 1-05/1 від 10 лютого 2010 р.)

Друкується за рішенням Вченої ради Таврійського ДАТУ

(протокол № 9 від 29.05.2012).

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №14207-3178Р від 30.05.2008

© Таврійський державний агротехнологічний університет,
Міністерство аграрної політики та продовольства України

ЗМІСТ

1.	<i>Александрова А.І.</i> Стан та концептуальні напрями подальшого розвитку фермерства	7
2.	<i>Александрова О.В.</i> Економічна сутність сільськогосподарського виробництва як основний чинник його конкурентоспроможності.....	13
3.	<i>Безверхня Ю.В.</i> Управлінський аналіз як складова управлінського обліку	21
4.	<i>Белюсова О., Бойко О., Мельник Я.</i> Менеджмент якості як засіб підвищення конкурентоспроможності українських підприємств	28
5.	<i>Веретеннікова Д.А., Кусик Н.Л.</i> Використання кластерних технологій у позиціюванні немаршрутних ПАТП.....	36
6.	<i>Ворошан А.Д.</i> Методико-методологічні аспекти ідентифікації відтворюючого потенціалу України.....	43
7.	<i>Желєзняк А.М., Білек І. І.</i> Формування виробничого потенціалу аграрних підприємств	54
8.	<i>Зінов'єв Ф.В., Речка К.М.</i> Конкурентний потенціал як основа формування конкурентних переваг садівницьких підприємств	67
9.	<i>Ілляшенко К.В.</i> Аналіз трансформації економіки України в інформаційному контексті	73
10.	<i>Костіна Т.Ю.</i> Динаміка і тенденції розвитку інвестиційних процесів в Закарпатській області	79
11.	<i>Криворотько І.О.</i> Планування прибутку підприємства при визначенні стратегії його розвитку	89
12.	<i>Мартинюк Н.Ю.</i> Сутність управлінської інформації в обліковій системі підприємства	97
13.	<i>Матвєєва М.П.</i> Вплив реформування сільського господарства на динаміку виробництва продукції сільськогосподарськими підприємствами	103

28.	<i>Ульяненко О.В.</i> Удосконалення системи оплати праці персоналу сільськогосподарських підприємств.....	220
29.	<i>Фостолович В.А.</i> Впровадження міжнародного підходу до застосування конкурентоспроможних систем менеджменту в аграрних підприємствах України.....	227
30.	<i>Франчук І.Б.</i> Основні шляхи розвитку особистих селянських господарств у Західному регіоні.....	232
31.	<i>Хомин І. П., Кривий З. І.</i> Система фінансового регулювання розвитку аграрного сектору має бути ефективною.....	238
32.	<i>Хомин П.Я., Палюх М.С.</i> Недоліки інформаційного забезпечення менеджменту у світлі класичної теорії обліку.....	246
33.	<i>Чайка Т.О.</i> Еко-інновації в органічному агровиробництві.....	255
34.	<i>Червонська С.Ю.</i> Оптимізація співвідношення сортового складу насаджень черешні різних строків досягання у Запорізькій області.....	263
35.	<i>Чернякова В.О.</i> Забезпеченість персоналом сільськогосподарських підприємств Харківської області.....	270
36.	<i>Чкан А.С.</i> Державне регулювання сфери туризму в Україні.....	276
37.	<i>Чорнобай М.М., Чорнобай Л.М.</i> Удосконалення організаційно-економічного механізму інфраструктурного забезпечення діяльності сільськогосподарських підприємств.....	290
38.	<i>Шведюк В.А.</i> Економічна сутність та зміст маркетингу у процесі відтворення в аграрній галузі.....	296
39.	<i>Шебанова О.О.</i> Використання математичних моделей в сумісному аналізі маркетингу.....	304
40.	<i>Шерстюк С.В.</i> Сучасний стан експорту продукції садівництва.....	311
41.	<i>Шобаєва Н.В., Батюк Л.А.</i> Передумови інноваційного розвитку української економіки..	318

42.	<i>Шиян Д.В., Ульяновченко Н.В.</i> Ціновий механізм в умовах циклічного розвитку.....	324
43.	<i>Шульський М.Г.</i> Структурні зміни витрат при виробництві продукції тваринництва в сільськогосподарських підприємствах Львівщини	332
44.	<i>Юхта О.І.</i> Загрози та перспективи впровадження політики таргетування інфляції в Україні на сучасному етапі розвитку	340
45.	<i>Яворська Т.І.</i> Оцінка конкурентоспроможності фермерських господарств за витратами виробництва.....	348
46.	<i>Якімець В.В.</i> Роль кооперування у створенні доданої вартості.....	360

включення загальновиробничих витрат у собівартість продукції (робіт, послуг), чи змогло б воно уникнути санкцій тих самих органів, які так злегковажили не тільки вітчизняними П(С)БО, але й згаданим законом?

Водночас автори не претендують на вичерпність розв'язання окресленої у статті проблеми, як і непомильність власних тверджень, тому вважають її наступні дослідження перспективними.

Список літератури

1. Пушкар М.С. Ідеальна система обліку: концепція, архітектура, інформація / Пушкар М.С., Чумаченко М.Г. – Тернопіль: Карт-бланш, 2011. – 336 с.
2. Скоун Т. Управленческий учет. Пер. с англ. – М.: Аудит ЮНИТИ, 1997. – 179 с.
3. Соколов Я.В. Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней / Я.В. Соколов. – М.: Аудит ЮНИТИ, 1999. – 638 с.
4. Шерр И.Ф. Бухгалтерский баланс. – М.: Экономическая жизнь, 1925. – 575 с.

Summary. The article lacks information on the formation of the accounting system. It is emphasized that their cause is to ignore the achievements of classical accounting theory.

Key words: information, theory of accounting, accounting system.

УДК 631.147:504:338.43

Чайка Т.О.,
здобувач, Миколаївський державний аграрний університет

ЕКО-ІННОВАЦІЇ В ОРГАНІЧНОМУ АГРОВИРОБНИЦТВІ

Анотація. Визначено особливості еко-інновацій шляхом визначення їх сутності та класифікації. Обґрунтовано доцільність їх впровадження в органічне агровиробництво. Наведено фактори, які переешкоджають і сприяють їх впровадженню, створюючи сприятливе середовище для розвитку.

Ключові слова: еко-інновації, органічне агровиробництво, аграрний сектор економіки, екологізація, сільське господарство.

Постановка проблеми. Сьогодні в умовах поширення глобалізаційних процесів постає необхідність переходу аграрного сектора економіки України до інноваційної моделі розвитку, що обумовлює необхідність підвищення конкурентоспроможності вітчизняної сільськогосподарської продукції. Тоді як за останні роки у сільському господарстві спостерігається інноваційне відставання від інших галузей економіки, що спричиняє низьку конкурентоспроможність аграрних підприємств, гальмує розвиток і впровадження у виробництво ресурсозберігаючих високотехнологічних технологій та техніки, знижує якість трудового потенціалу.

Така ситуація обумовлена непослідовністю проведення науково-технологічної та інноваційної політики в аграрній сфері економіки, низькою ефективністю та якістю управління інноваційними процесами. У зв'язку з цим необхідним є використання екологічних інновацій (еко-інновацій), які забезпечують високий рівень екологічної безпеки виробництва, продукції та послуг при одночасному зміцненні конкурентних позицій виробництва. У розвинених країнах світу саме за рахунок нових знань та впровадження нововведень у сільське господарство отримують високий рівень доданої вартості, не порушуючи при цьому екологічної рівноваги довкілля.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми використання еко-інновацій у сільському господарстві на сьогодні є відкритими для наукових досліджень у різних сферах науки: економіки, екології, природокористування, інтелектуальної власності тощо. До фундаментальних досліджень, які розкривають складні аспекти поєднання інноваційних процесів із екологізацією виробництва слід віднести праці Н.В. Зіновчук, А.В. Бохан, І.М. Синякевич та ін. Питання переходу сільськогосподарського виробництва на засади зрівноваженого розвитку у своїх працях піднімають І.В. Бутирська, Г.В. Черевко, О.Л. Попова, Н.В. Зіновчук та ін. Такі автори, як А.В. Бохан, Н.І. Василенка, І.Я. Бернацька свої наукові праці присвятили питанням формування екологічної свідомості та еко-мотивації аграріїв. Однак, місце еко-інновацій в органічному агровиробництві ще не були досліджені.

Мета статті – визначення особливостей еко-інновацій в аграрному секторі економіки та причин, що стримують їх розвиток, обґрунтування доцільності впровадження еко-інновацій в органічному агровиробництві.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні екологізація сільського господарства стає першочерговою проблемою, яку можливо вирішити шляхом переходу від традиційного агровиробництва до органічного. Ґрунтуючись на принципах здоров'я, екології, турботи та справедливості, органічне сільське господарство забезпечує: зростання престижу держави в аграрному секторі; відродження агропромислового комплексу України; збільшення ринку екологічно безпечних продуктів харчування населення та сировини для харчової промисловості; зростання експорту сільськогосподарської продукції; збереження та природного відтворення родючості сільськогосподарських земель; створення сприятливих умов для екологічнобезпечного розвитку сільських територій і соціальної сфери села, покращення добробуту селян; гармонійне поєднання екології з економікою, що відповідає концепції екологічної політики України.

Отже, постає актуальним питання щодо впровадження еко-інновацій в органічне сільське господарство, як запорука підвищення його екологічної, економічної, виробничої та соціальної ефективності.

Найбільш повним, на нашу думку, є визначення еко-інновацій як створення нових і конкурентно-оцінених товарів, послуг, процесів, систем і процедур, розроблених для задоволення людських потреб і забезпечення кращої якості життя для кожного, яке досягається разом із мінімальним використанням природних ресурсів (сировини і матеріалів, енергії та площі земної поверхні) в розрахунку на одиницю випуску, а також мінімальними викидами токсичних речовин [1].

При цьому, ефект від запровадження еко-інновацій розглядають упродовж усього життєвого циклу продукту/послуги/системи (табл. 1), а не обмежують лише процесами проектування та виробництва, що створює

можливість виникнення змін у поведінці споживачів, їхньому способі життя і / або використання виробів [2].

Таблиця 1

Класифікація еко-інновацій в органічному агровиробництві*

Ознака	Характеристика	Приклади
Вироби (послуги)	Спричиняють мінімальний вплив на довкілля впродовж усього життєвого циклу. Охоплює всі ланки життєвого циклу, може потребувати розвитку інфраструктури, зміни звичок, відповідного інформування. Використовують еко-дизайн, довкільні технології, технологічні інновації для стійкості, дематеріалізацію виробів.	Органічні продукти харчування, органічне насіння сільськогосподарських культур, біодобрива, біологічні засоби захисту рослин, екотуризм тощо.
Процес	1. Застосування нового або помітно покращеного способу виробництва і / або постачання. 2. Застосування нових методів у практиці бізнесу, організації робочого простору або в зовнішніх зв'язках організацій, а також навчання та перепідготовку персоналу. 3. Маркетинг інновацій (дизайн, пакування, розміщення і просування продукції), зокрема екологічне маркування виробів і процесів. Релевантними підходами тут є чистіше виробництво, безвідходні технології, ефективність використання ресурсів.	Ресурсозберігаючі технології виробництва, концепція управління «зелений офіс», концепція «еко-ефективності», модель «чисте виробництво», міжнародні стандарти еко-менеджменту й аудиту (ISO 14000, EMAS), методи підвищення ресурсної продуктивності на основі концепції MIPS, новий системний екологічний дизайн і спеціальне маркування продукції тощо
Система	Принципово нові технологічні системи, які змінюють умови ринку, спричиняють різні види системних змін у виробництві, суспільстві та поведінці.	Концепції аналізу життєвого циклу, стратегії "від колиски до колиски", аналіз потоку сировини і матеріалів, інтегрована оцінка довкілля, інтегрована оцінка сталості, закриті матеріальні цикли, фактор 4 і фактор 10, дікаплінг, сталі виробництво і споживання, еко-достаток, іматеріалізація, системи, орієнтовані на споживача і сталий спосіб життя.

*Джерело: складено за [2, 3]

Доцільно відзначити, що впровадження еко-інновацій на сільськогосподарських підприємствах здійснюється одночасно з традиційним виробництвом, оскільки вони направлені на вдосконалення або створення нових продуктів, суттєве оновлення технологій виробництва. При цьому

перехід до оновленого виробництва потребує додаткових витрат (фінансів, часу, енергії тощо), які можливо знайти лише при ефективному управлінні сільськогосподарським виробництвом.

Очевидно, що у майбутньому підприємства, які зроблять зрівноважений розвиток провідною ідеєю своєї діяльності, отримають конкурентні переваги як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках. Однак, більшість підприємців не поспішають впроваджувати еко-інновації, мотивуючи це тим, що діяльність за принципами зрівноваженого розвитку чи розвиток ринку "зелених товарів" ставить їх в не вигідне становище порівняно з їхніми конкурентами, виробництво за принципами зрівноваженого розвитку потребує нового обладнання та процесів, а споживачі, в свою чергу, не зможуть платити більше за екологічно чисті товари.

Також на впровадження еко-інновацій в органічне сільське господарство впливає достатньо багато чинників перешкоджають її розвитку [2, 4]:

1. Організаційно-економічні: недолік інвестиційних ресурсів для фінансування інноваційних проектів; відсталість матеріальної та науково-технічної бази; відсутність резервних потужностей; домінування спрямованості економічних інтересів підприємця на поточне виробництво; брак адекватних механізмів інтерналізації зовнішніх ефектів.

2. Фінансово-кредитні: недоступність фінансових ресурсів; недосконалість системи оподаткування інноваційної діяльності; існуючі високі відрахування з фонду оплати праці.

3. Політико-правові: мінливість і нестабільність законодавчої бази; існування обмежень з боку податкового, патентно-ліцензійного законодавства.

4. Управлінські: недосконала структура управління, переважання вертикальних потоків інформації; орієнтація виробників на вже існуючі ринки та короткострокову окупність інвестицій; неузгодженість інтересів учасників інноваційних процесів.

5. Соціально-психологічні: страх і опір змінам, що можуть спричинити негативні наслідки для колективу підприємства; небажання змінювати існуючі

способи діяльності, робочі місця, поведінку та традиції; боязнь невизначеності, невдач і втрат; недолік знань про глобальну екосистему, її синергетичну природу; егоцентричність та обмеженість інтересів виробників.

В той же час, еко-інновації мають свої рушійні сили. Так, за умов екологічної глобалізації суспільство стає більш чутливим, до питань збереження якості довкілля, тому можна сподіватися, що інтерес громадськості, переосмислення цінностей, правове та інституційне середовище створять відповідне підґрунтя для прискореного розгортання процесів, урахування екологічних обмежень у всіх сферах суспільного життя. Формування інформаційного суспільства сприятиме покращеному інформуванню всіх його членів як про довкільні наслідки їхньої діяльності, так і про кращі способи запобігання еко-деструкціям. Потужним каталізатором згаданих процесів може стати зростання цін на природні ресурси з огляду на їх обмеженість і вичерпність. Стрімке зростання витрат на ліквідацію наслідків стихійних лих змусить змінювати реактивну екологічну політику на проактивну на всіх рівнях її реалізації [2].

Доцільно відзначити, що у Європі еко-інновації отримали державну підтримку, що створює додаткові переваги для їх розвитку (табл. 2).

Таким чином, на нашу думку, роль держави у створенні сприятливого середовища для впровадження еко-інновацій в органічне агровиробництво є беззаперечною та передбачає здійснення таких заходів:

– створення законодавчої бази, зокрема головного закону щодо органічного сільського господарства, інспекції та сертифікації органічної продукції;

– завершення земельної реформи, врегулювання питання щодо продажу землі;

– налагодження системи державного контролю за використанням та охороною сільськогосподарських земель;

Фактори, що сприяють впровадженню еко-інновацій у Європі*

Основні фактори	Основні проблеми	Напрями здійснення стратегічної політики	Політичні заходи
Зміна клімату	Використання зміни клімату для впровадження еко-інновації з метою завоювання майбутніх ринків. Використання екологічних проблем з метою підвищення конкурентоспроможності. Визначення, що зростання не є головною метою в економічній політиці ЄС.	Встановлення довгострокової еко-інноваційної стратегії. Визначення скоординованих політичних заходів (політики мікс). Політичне сприяння розробці та впровадженню технологій. Необхідність забезпечення стратегічного рівня економічних програм (наприклад, програма Top Runner в Японії).	Фіскальні заходи як податкові стимули для еко-інноваційних продуктів (санкції для не екологічно чистих продуктів). Використання державних закупівель як стимул еко-інноваціям та вихід на ринок. Прийняття норм і правил як інструментів сприяння розвитку еко-інноваціям.
Обмеженість ресурсів	Системні зміни – зміна правил системи в цілому як допомога компаніям в інтерналізації зовнішніх витрат. Уникнення зворотних ефектів і впровадження ресурсозбереження. Створення еко-ефективних продуктів привабливими (справедливі ціни).	Інтеграція поняття обмеження та зворотні ефекти у політичних заходах. Збільшення частки еко-інновацій, подолання національної та регіональної фрагментації.	Підтримка комерціалізації еко-інновацій, особливо на перших етапах життєвого циклу продукту.
Глобальна конкуренція	Конкуренція в екологічних пріоритетах.	"Еко-потенціал" розвивається за принципом "від політики до техніки"	Стимулювання попиту шляхом зміни споживчих переваг

*Джерело: складено за [1]

– державна підтримка виробників органічної сільськогосподарської продукції, які використовують еко-інновації (субсидії, дотації, податкові пільги тощо);

– сприяння розвитку венчурного підприємництва;

– створення ефективної інституційної інфраструктури, яка включає

сертифікаційні установи, асоціації виробників органічної продукції та відповідну торгівельну мережу;

– забезпечення розвитку інноваційної інфраструктури, створення регіональних інноваційних центрів;

– розвиток стратегії інтеграції в існуючі міжнародні структури для полегшення доступу на зовнішні ринки органічної сільськогосподарської продукції;

– налагодження інформаційно-консультаційного забезпечення та компетентних дорадчих сільськогосподарських служб;

– налагодження співпраці між виробниками еко-інноваційної продукції та органічної продукції;

– формування інноваційної та екологічної культури суспільства: підтримка наукових видавництв, наукових та науково-популярних видань, розширення освітніх програм, підвищення рівня навчального і наукового процесу, екологізація освіти тощо.

Висновки. Інноваційна модель розвитку аграрного сектора економіки обумовлює необхідність розвитку органічного агровиробництва з використанням еко-інновацій, що сприятиме: раціональному використанню природних ресурсів; поліпшенню екологічної ситуації; формуванню та вихованню в усіх суб'єктах економічних відносин екологічної свідомості; розвитку інфраструктури всього циклу органічного виробництва (від виробника до мережі реалізації); розвитку інфраструктури сфери послуг (консультації, дорадництво, туризм тощо); підвищенню якості життя населення. Однак, сьогодні в Україні еко-інновації в аграрному секторі економіки ще не отримали відповідної державної підтримки, що стримує їх розвиток та знижує ефективність органічного сільського господарства. У зв'язку з цим, наукові дослідження у напрямі обґрунтування основних засад розвитку і поширення еко-інновацій в органічному агровиробництві на сьогодні можна віднести до числа одних із найбільш пріоритетних.

Список літератури

1. Reid A. & Miedzinski M. 2008. Eco-innovation. Final Report For Sectoral Innovation Watch. Europe Innova.
2. Загвойська, Л.Д. Еко-інновації у бізнес стратегіях за умов екологічної глобалізації [Текст] / Л.Д. Загвойська // Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу : збірник тез доповідей Четвертої міжнародної науково-практичної конференції, 29 вересня-1 жовтня 2010 року. — Суми : Сумський державний університет, 2010. — С. 87—89.
3. Хищенко О. Майбутнє за зеленими інноваціями / О. Хищенко // Інтелектуальна власність. — 2009. — № 4. — С. 42—43.
4. Рибіна Л.О. Екологічні аспекти інноваційного розвитку АПК / Л.О. Рибіна [Електроний ресурс]. — Режим доступу : http://www.nbuu.gov.ua/portal/chem_biol/Vsnau/FiK/2009_2/57Rybina.pdf.

УДК 634.23:634.1:631.526.32+547.6(477.63)

Червонська С.Ю.,
Інститут зрошуваного садівництва імені М.Ф. Сидоренка НААН

ОПТИМІЗАЦІЯ СПІВВІДНОШЕННЯ СОРТОВОГО СКЛАДУ НАСАДЖЕНЬ ЧЕРЕШНІ РІЗНИХ СТРОКІВ ДОСТИГАННЯ У ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ

Анотація. Проведено аналіз взаємозв'язку між оптимальним співвідношенням сортів різних строків достигання та показниками ефективності виробництва плодів черешні з позиції мінімізації ризику того, що середня врожайність насаджень в деякий рік може бути менша від рівня беззбитковості.

Ключові слова. Сорт, оптимізація, виробничий ризик, рівень беззбитковості, економічна ефективність, капітальні вкладення.

Постановка проблеми. В умовах ринкової економіки головна мета для виробників плодоягідної продукції полягає у постійному підвищенні конкурентоспроможності виробництва плодів, у тому числі й черешні. Винятково важливе значення для підвищення конкурентоспроможності плодів черешні є їх сортова структурах [1]. Сорти різняться не тільки за смаковими

Збірник
наукових праць
Таврійського державного
агротехнологічного університету
(економічні науки)

2012 - № 2 (18), том 3

Засновник – Таврійський державний агротехнологічний університет

Матеріали друкуються мовами оригіналів – українською, російською та англійською.

Погляди редколегії не завжди збігаються з позицією авторів.

Комп'ютерна верстка:
Косторной С. В.

Адреса редакційно-видавничого відділу:

ТДАТУ
пр-т Б. Хмельницького, 18, ауд. 2.206
м. Мелітополь
Запорізька обл.
72312, Україна
тел./факс. (0619) 42-12-47
e-mail: nni-tsau@yandex.ru

свідоцтво про державну реєстрацію
КВ №14207-3178Р від 30.05.2008

Підписано до друку 10.05.2012 р. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Ум.-друк. арк. 15,5.
Тираж 150.

Мелітопольська типографія «Люкс»
ПП Верескун В.М. св. ДК № 1125
72312, м. Мелітополь, вул. К.Маркса,10
тел. (06192) 6-88-38

Надруковано з готового оригінал-макету у Мелітопольській типографії «Люкс»